

CAO News 10

Horolezecký časopis severočeského regionu

[HTTP://CAODC.WEBPARK.CZ](http://CAODC.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

Ročník 4, číslo 10

Říjen 2002

**O LIDSKÉM
STRACHU...**

**RADOVAN
KUCHAR**

*„Přitažlivost
horoleectví spočívá
v neustálém
překonávání přírodních
překážek a
v překonávání
vlastních slabostí.
Prožitý strach jen
stupňuje intenzitu
výsledných pocitů
uspokojení...“*

V tomto čísle

- ▼ Co nového v CAO Děčín
- ▼ Pik Lenina
- ▼ Přechod hlavního hřebene
Vysokých Tater
- ▼ Hvězdičkové cesty Ostrova
- ▼ Val d'Albigna - jedna
z oblastí ve Švýcarsku
- ▼ Střípky
- ▼ Krátce z domova
- ▼ Okénko HK Varnsdorf
- ▼ Čeká nás a další...

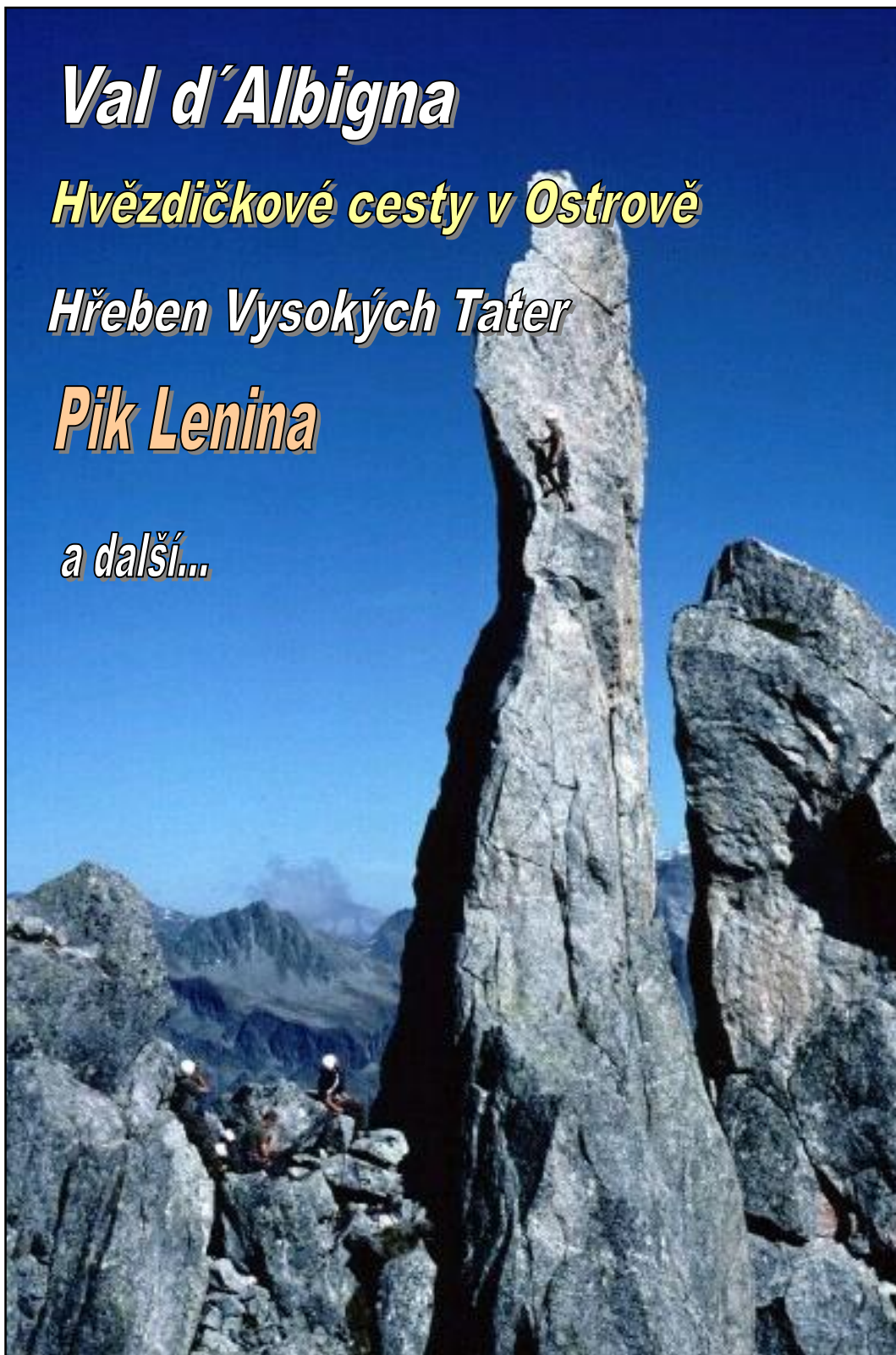
Val d'Albigna

Hvězdičkové cesty v Ostrově

Hřeben Vysokých Tater

Pik Lenina

a další...

Skalní jehla na hřebeni v oblasti Albigna ve Švýcarsku. Zdroj iNet.

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára

Předseda CAO Děčín

Záříjová členská schůzka CAO Děčín proběhla ve středu 4.9.2002 v restauraci Za větrem. Opět se nás sešlo poměrně hodně, tradičně se schůze zúčastnili i naši milí hosté a kamarádi **Zuzka, Vlád'a a David Nehasilovi, Jan Jěňa Paul, Josef Hozák, Petr Jícha**, také několik pěkných děvčat, a tak bylo veselo...

Program schůze byl následující:

- **CAO News č. 9.** Zájemcům byla rozdána „devítka“; diskuse, články, nové cesty a náměty pro příští číslo.
- **ALPINE Show, 6.-7.9.,** Nabídnuť volná vstupenka na pražskou výstavu Alpine Show. Bohužel nikdo neměl zájem, vstupenka propadla.
- **Cyklistické časovky.** Poslední organizační detaily. Očekává se, zda konečně někdo z „cyklistů“ (M.C., J.K., M.Š..) najde odvahu a alespoň na jedné se objeví!
- **Podzimní lezení Bořeň.** Rozdány pozvánky, oblíbená akce se blíží (11.-13.10.2002).
- **Další akce.** Přítomným byla tlumočena pozvánka od **Václava Storzera** na oslavu „60“ v bivaku pod Vojtěchem, blíží se cyklistický přejezd Krušných hor, Rozlučka s letním časem u Kosti a další lezecko – společenské akce.
- **Restaurace U Říhů.** Sympatizant horolezeckého oddílu CAO Děčín, paní **Drahlava Makůvka Říhová**, nabídla volnou místnost ve své restauraci pro konání našich schůzek.
- **Josef Hozák**, předseda HK Děčín, velkoryse nabídl našemu oddílu větší množství vrcholových krabic a knih.
- **Různé.** **Vlasta Domes** nám představil svoji lásku, kterou ovšem nechal raději hlídat statným labradorem, **Petr Jícha** vážně zvažuje vstup do oddílu, kde má tolik kolegů z práce i ze skal, **Honza Šmíd** slíbil napsání Reportáže psané na Paklenici a **Libor Turbo Svoboda** článek o Kamýku a **Ivan Náhlík** velice zajímavě vyprávěl o svém téměř úspěšném pokusu o Pik Lenina. Musím konstatovat, že schůze se tentokrát povedla, včetně následného „večírku“...

Good Climbing Adventure and Outdoor!

Příští oddílová schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu 6. listopadu 2002 v restauraci U Říhů v Děčíně Letné od 18.00 hodin.

Pik Lenina

aneb Chcete zhubnout? Zeptejte se mě jak..

MUDr. Ivan Náhlík

CAO Děčín

V dnech 23.7.2002 - 23.8.2002 jsem se zúčastnil expedice do pohoří Pamír v Kyrgystánu. Expedice byla organizována CK Poznání z Pardubic. Zúčastnilo se jí celkem 15 horolezců včetně dvou dívek. Cílem expedice byl výstup na 7.134 metrů vysoký Pik Lenina. Leninův, dříve také Kaufmannův štít se nachází v Zaalajském hřebenu Pamíru na hranici Kyrgystánu a Tádžikistánu a se svými 7.134 metry je čtvrtou nejvyšší horou pohoří (nejvyšší je Kungur vysoký 7.768 m n.m. ležící na čínské straně Pamíru). Jako první dosáhli vrcholu němečtí alpinisté Eugen Allwein, Erwin Schneider a Karl Wien v roce 1928 z jižní, tedy z opačné strany, než si vybrala naše expedice.

Cesta letadlem přes Moskvu do hlavního města Kyrgystánu Biškeku (dříve Frunze) proběhla klidně. V Biškeku ochutnáváme první šašliky, plov (jakási obdoba rizota) a kyrgyské pivo a již první den poznáváme opakovaně „pohodlí“ tureckých záchodů různé úrovně a problémy s řídkou stolicí většinu z nás provázejí různě dlouhou dobu - konkrétně mě celou výpravu.

Večer vypijeme jeden bar a po návratu nás před hotelem čekají dvě krásné Kyrgysky a nabízejí své služby včetně masáže a sauny za dumpingovou cenu 20 USD. Nechceme však plýtvat silami, a tak po klidné noci odjíždíme směrem na jih do orientálního města Oš, kde dokupujeme potraviny a další den pokračujeme nákladním Kamazem přes průsmyky Čidčik a Taldyk do pohraničního města Sary-Taše, odtud do osady Sary-Mogul a necestou do základního tábora u Ači-Taše zvaného Luková Poljana.

Základní tábor je ve výšce 3.800 m n.m. Po téměř tropické Oši zde panuje sychravé počasí s občasným sněžením. Následující dny je však velmi pěkně, a tak nám nic nebrání v brzkém přestěhování do 1. výškového tábora, který je ve výšce 4.300 m n.m. Tábor je situován na Leninově ledovci, který stéká ze severní stěny Piku Lenina asi 10 kilometrovým splazem daleko do údolí. Nad základním táborem se zdvihá široká severní stěna Leninova štítu. Zdá se nekonečně bílá a téměř nekonečná. Vrchol štítu je bezmála 3.000 metrů nad táborem. V noci nás budí praskání ledovce a strašidelné zvuky lavin a padajících seraků.

Pěkné počasí nás provází i dále, a tak nazýváme skelety a mačky a postupně podnikáme aklimatizační výstupy do 2. výškového tábora. Cestu stěhuje přibývajících nadmořská výška a široké trhliny, ve kterých by klidně zmizel nákladní vagón. Postup po některých ledových mostech zvyšuje hladinu adrenalinu. Někteří odpadávají. Tábor stavíme ve výšce 5.300 metrů. Zhruba před 10 lety zde byl při zemětřesení lavinou zasypán tábor stojící asi o 200 metrů jinde a v jednu chvíli přišlo o život 42 horolezců. Nyní je zde celkem asi 25 stanů.

Je mi dobře, takže v dalších dnech namáhavě dosahují s ostatními 3. výškového tábora. Ten stavíme ve výšce 6.200 metrů pod vrcholem sousední hory Pik Razděl'naja. Vedle

přítomných 5 stanů zakopáváme naše další dva. Cestu sem mi pomáhá překonat naplno puštěný walkman. V noci spím klidně.

Ke konečnému útoku na vrchol se budím dne 11. srpna v 5.00 hodin. Venku je asi minus 20 stupňů, přiměřený vítr, ale jasno. Cesta na vrchol, kde je nutno překonat převýšení cca 1.000 metrů, je nekonečná - měří 7,5 kilometrů!

Postupuji pomalu. Moji tři spolulezci mi utíkají. Ve 14.00 se nacházím již těsně pod vrcholovým plató. Výškoměr v tu chvíli ukazuje 7.080 metrů nad mořem a od vrcholu mě dělí již jen asi 50 výškových metrů.

Náhle přichází vítr, husté sněžení a mě v tu chvíli potkávají moji druhové vracející se z vrcholu. Jsem nadoraz a sněžení znemožňuje další postup. Týden před námi se v podobné situaci ztratil německý horolezec, kterého již nikdo nespasil. Raději otáčím.

Do třetího tábora docházím z posledních sil. Cestou sbíráme ležící a naprosto vyčerpanou mladou Estonku.

Po návratu do základního tábora dostávám 2 firany a jedno pivo a jsem okamžitě na šrot. Během výstupu jsem ztratil 11 kg (ne že bych to nepotřeboval). Mám spálené rty, nos, fousy mám asi půlmetrové.

V následujících dnech mě neúspěch mrzí, ale jsem rád, že jsem zachoval zdravý rozum a těším se, jak si zase s Honzou Švihnosem vylezem něco v Ostrově...

Naše výprava byla za historii dobývání Leninova štítu jedna z nejúspěšnějších. Vrcholu dosáhlo osm účastníků a já se ho skoro dotýkal. Tak snad příště.

Přechod hlavního hřebene Vysokých Tater

19. 6. – 28. 6. 2002

Pavel Párek Suchopárek & Tomáš Atom Stránský
Horoklub Chomutov

Přechod celého hlavního hřebene Vysokých Tater patří ne-li k vážným, tak alespoň k náročnějším podnikům. Celý hřeben je dlouhý asi 27 km. Začíná v Kopském sedle (1749 m) a končí Ľaliovým sedlem (1952 m). Jedná se sice převážně o lezení 2 až 3 stupně obtížnosti, avšak mnohdy jde o lezení značně exponované a to vše s dvacetikilovými kysami na zádech.

Při přechodu hodně záleží na rychlosti družstva, tedy na schopnosti lézt veškeré úseky do třetího stupně obtížnosti sólo a především na počasí!!!

Zkušenosti z předloňského pokusu (Leoš Letoš Dvořáček, Pavel Párek Suchopárek) nám jasně velí zvolit přechod ve směru Kopské – Ľaliové sedlo (nejtěžší úseky se tak dají proslaňovat, což ušetří dost času a navíc lze hned zkraje poměrně rychle zdolat velkou část hřebenu a tím udržet motivaci. A té je skutečně třeba.).

Poměrně značným problémem (a to již na konci června!!) bylo získávání vody. Několikrát za den chytáme do lahvi hadičkou nepatrný čůrek životadárné tekutiny zvolna stékající

po skalách. Nejsem žádný pamětník, ale tak málo sněhu jsem v Tatrách ještě nezažil.

Další velkou nepříjemností byly prachobyčejné mouchy. Kdo by je čekal ve 2500 metrech?

Mouchy však trápily pouze mne. Zatím co Atom se kochal panoramaty a kolem něj poletovaly dvě (slovy dvě), tak já tupě zíral do mračen tetelící se havěti.

Nutno konstatovat, že i když jsme se z Kopského do Ľaliového sedla dostali, kratší část hřebene se nám, částečně díky počasí a částečně díky naší přemrštěné lásce k životu, zdolat nepodařilo. I tak jsme s výkonem nadmíru spokojeni:

Přežili jsme, prožili jsme... A vo tom to přece je!

Tomáš Atom Stránský na lahůdkovém úseku hlavního hřebene Vysokých Tater – na hraně Žabího koně. Foto © 2002 Párek

Z deníku:

19.6.2002 Biela voda – Kopské sedlo – Belasá veža

Z Bielej vody vycházíme po druhej hodine a pred devátou večer stojíme našrot pod Belasou vežou. Převýšení 1500 m nám dalo zabrat. Neskutečně nás sužují mouchy. Teplota v noci se šplhá ke dvacitce a tak spíme takřka bez spacáku.

20.6.2002 Belasá veža – Malý Ľadový štít

Vstávame v pól šeste a to už môže človek vegetit jen v tričku. Vyrážame kolem sedmé. Odpoledne poprvé vytahujeme lana při slanění do Ľadového sedla. Večer zakončujeme dnešní putování na Malém Ľadovém štítě ve výšce 2600 m n.m. Nedaleko tají zbytky sněhu a tak se jdeme trochu umýt.

21.6.2002 Malý Ľadový štít – Javorový štít – Zbojnická chata

Téměř půl dne nám zabralo přelézání Ostrého štítu. Nádherný lezení! K večeru stojíme na Javorovom štítě. Ukrutně se zatáhlo a blíží se bouřka. Ani se nemusíme moc přesvědčovat a Javorovou škárou slaňujeme do Velké studené doliny přespat na Zbojandu. Zdá se poněkud větší než před vyhořením, ale atmosféra nic moc... Takový normální hotel.

22.6.2002 Zbojnická chata – Kresaný roh – Zamrznuté pleso

Počasí mizerný. Stoupáme zpět na hřeben po ztvrdlém sněhu do sedla Malý Závrat. Před námi je nepříjemně vyhlížející Kresaný roh. Nevysoká věž – jedna délka kolmé exponované, lámavé stěny a navíc je mlha a stěna porostlá slizkými lišejníky. S báglem to určitě nevylezu. Nalehko to jde, ale Atomovi dole zůstaly dvě krysy. Přes kladku je vyrval nahoru a dolézá za mnou. Překračujeme Svišťový a Divý štít a na noc sestupujeme pro akutní nedostatek vody z Prielomu k Zamrznutému plesu. V noci vlezla Atomovi do spacáku liška, pak už do rána nespí odháněje myšlenky na medvědy.

23.6.2002 Zamrznuté pleso – Batizovský štít – Kačacia dolina

Vyrážíme poměrně pozdě. Před námi stoupá na Velický štít skupinka asi 12 lidí. Zprvu máme zato, že se jedná o skupinu s horským vůdcem stoupající na Gerlach. Cesta za nimi by nám usnadnila hledání cesty nepřehledným hřebenem. OMYL! Na Velickém je doháníme. Všichni se fotí, jakoby dosáhli Everestu a tápou kudy dál. Chápeme se tedy vedení, vytváříme slánění a pak dvě hodiny čekáme než všichni proslaňují pomocí osmy s prusíkem... Raději je ponecháváme svému osudu. Mimo chodem, včera jedna jejich kamarádka přišla o život pádem na Bradavici a zřejmě je to až tak nezasáhlo. Nechápu, co ti lidé v těchto místech dělají !?

Počasí se kazí a na Batizovském štítě se s těžkým srdcem rozhodujeme pro sestup do Kačací doliny. V bouřce na tomto úzkém hřebenu rozhodně trávit noc nehodláme. Ještě nikdy jsem takovou skládačku z kamenů porostlou nánosy mechů a skalniček neviděl. Mám pocit, že ty mechy drží celý ten kopec pohromadě. Najít něco na založení slaňovací smyčky, znamená hrabat se po lokty v hlíně. Ještě že mám průpravu z krušnohorských terénů. Nechali jsme tu takřka všechny smyčky a sestoupali 900 výškových metrů, což je skličující. Fyzicky a psychicky zdecimovaní dorážíme za šera a deště k Zelenému plesu, kde čirou náhodou objevujeme krásný bivač pod štírem.

24.6.2002 Kačacia dolina – Česká dolina – Sedlo Váha – chata pod Rysmi

Hledíme střídavě do map a střídavě na hřeben a docházíme k jedinému možnému závěru. Totiž, že drápat se odtud zpět na hřeben je holý nesmysl. Jediná možnost je sestoupit ještě níž do Bielowodské doliny a odtud se vystrachat do Sedla Váhy, což také činíme. K Českému plesu je stoupání ukrutné. U Zmrzlého plesa nevíme kudy kam, začíná tu totiž neviditelná a kamenní mučička vedou na dvě strany. Buzola nás posílá vpravo, ale asi po půl hodině stoupání usuzujeme, že cesta vede do nikam. Vracíme se zpět a vydáváme se na druhou stranu. Obcházíme šíleným suťoviskem prakticky celé Zmrzlé pleso až narážíme na tvrdý sníh o slušném sklonu. Podle odhadu zbývá nahoru asi 300 výškových metrů. No potěš. Na chatu pod Rysmi přicházíme za tmy. Chata praská ve švech a chatár Viktor nám sděluje, že už není místo, ať sejdeme zase do údolí. Asi je to pomatenec. Pomalu jíme, doplňujeme tekutiny a

necháváme to „vykysat“. Začínáme chápat co se tu děje. Slovenská televízia tady natáčí seriál Záchranári, zřejmě po vzoru amerických kolegů. Nakonec se pro nás místo na zemi přece jen našlo.

25.6.2002 chata pod Rysmi

Teplota padla na nulu a vidět není na krok. Rozhodujeme se pro odpočinkový den. Pomáháme chatárovi uklízet po filmařích, přeskládat proviant a uvařit guláš... Odpoledne vyběháme na Rysy. Moc se nechce, tělo stávkuje.

26.6.2002 chata pod Rysmi – Žabí kůň - Čubrina

Zima jako včera, ale vypadá to, že se to vybere. Vyrážíme po sedmém na Rysy a nekonečným hřebenem sestupujeme k Žabímu koni. Nezklamal ani tentokrát, lahůdka všech lahůdek. Za Žabí vežou následuje krásný travnatý úsek s věžkami a skalisky, připomínající už trochu Roháče. V osm večer dosahujeme vrcholu Čubriny. Chceme sestoupit do Piargovej doliny k plesům, neboť nemáme co pít. Už už se chystáme na sestup, když tu jsem zahlédl kousek pod námi medvědice s dvěma medvíďaty. V této dolině spát nebudeme. Nakonec trávíme noc poblíž Čubrinského sedla v krásné jeskyni. Jediným problémem zůstává voda. Musíme přes hřeben na polskou stranu, kde jsme zahlédli sněhový jazyk. Do jeskyně se vracíme za tmy.

27.6.2002 Čubrina – Svinica – L'aliové sedlo – Valentkova dolina

Počasí ideální. Vyrážíme s tím, že dneska už to bude „odsepat“. I matroš už máme na dně batohů. Chyba! Hřeben je samá skalka, poměrně náročný na orientaci, sem tam nějaké sláněníčko... Trochu nás zaskočilo 40 m slánění do Štrbiny za Druhým mnichem. Před námi se tyčí Svinica – poslední význačný vrch v hlavním hřebeni Vysokých Tater. Kolem osmé večer jsme na vrcholu. Naposledy se kocháme pohledem na Tatry v zapadajícím slunci a sestupujeme do L'aliového sedla o které se dělíme se skupinkou osmi kamzíků. Pasou se v klidu u cesty – pohoda.

Rádi bychom sestoupili z hřebene ještě dnes dolů. Odtud však žádná cesta do údolí nevede, a tak se vydáváme tzv. přímo do Valentkovy doliny s představou že každou dolinou se vine, byť jen nepatrná pěšinka. Omyl, tato dolina jest zřejmě tatranskou raritou. Prodíráme se třímetrovou „kosovkou“ až narážíme na potok. Zprvu příjemně zurčí, zanedlouho burácí, řve a nabírá na sklonu. Je tma a každou chvíli končíme po kolena v ledové vodě. Objevují se první kaskády a jakákoli chůze po březích je nemyslitelná, tak se dál prodíráme korytem. Už to vypadá, že budeme spát ve vodě, když narážíme na cestu. Pro ukrutné množství hmyzu stavíme vnitřní stan téměř na cestě s tím, že velmi časně ráno sbalíme a vypádneme.

28.6.2002 Valentkova dolina

Velmi časně ráno nás probouzí ochranář. Požaduje od každého 500 SK pokuty. Naštěstí nemá tužku. Do doby, než mu ji Atom ochotně půjčuje. Je to v jádru hodnej kluk, tenhle Atom. Avšak ochranář nemá ani bloky. Ty nemá ani Atom a tak jsme propuštěni jen tak. Za půl hodiny nás chytá další ochranář s dotazem odkud jdeme. Nechce nám věřit, že z Kopského sedla. Využíváme jeho chvilkové nepozornosti a mizíme. Pak už nás stává jen pohraniční stráž. Další čtyři hodiny tupě klademe nohu před nohu až dosahujeme civilizace.

A to je asi tak všechno. Můžeme vřele doporučit !!

HORE ZDAR!

Hvězdičkové cesty v Ostrově

Jiří Chosé Šťastný

Horoklub Chomutov

Po zkušenostech s klasickými cestami na Velké Ostrovské stěně se rozhoduji přitvrdit a v průvodci vybírám dvě hvězdová VIIb na Rohovou věž.

Nejprve si dávám **Schody do nebe** (pro změnu opět od pana Matrase, z roku 1967). Je to nádherná, převislá linie přes čtyři kruhy, ale již popis cesty v průvodci vzbuzuje respekt: „Spárou vzhůru, traverz doprava ke kruhu, od něj obtížně sokolíkem na balkón ke druhému kruhu, převislým koutem (3.K) a výše oblou hranou přes 4.K na vrchol“. Nedám se odradit a neohroženě nastupuji do spáry, zandávám několik smyček, na konci začínám traverzovat ve spodních částech pod druhý kruh, který

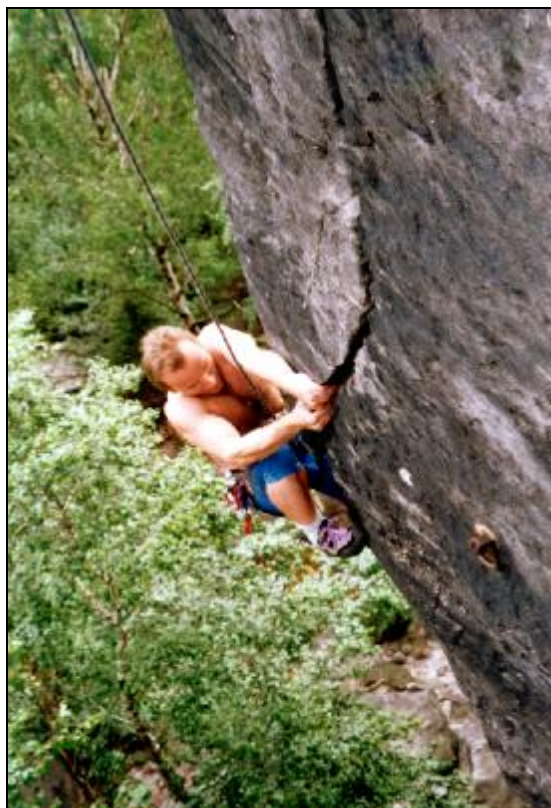
díky své délce naštěstí cvakám relativně v pohodě. Následuje celkem silový i technicky náročný přelez přes kruh do sokolíku, který pak už bere dobře, takže jen nezazmatkovat a už jsem u druhého. Dobírám Matěje a nalézám do převislého koutku. Naštěstí se dá dobře odšlapat na rozpor, takže bez větších problémů dolézám ke třetímu a pokračuji po hraně dál. Už je to celkem lehké a tak valím tak vehementně na vrchol, že jsem nějak minul čtvrtý kruh. Matěj ho pak objevil trochu vlevo, ale prý i sám Matras po vytvoření této cesty usoudil, že je tam zbytečný a vytloukl ho. Nicméně Karel Bělina mu prý vynadal, že když ho tam jednou dal, tak ať ho tam kouká vrátit, takže kdo se bojí, ať hledá, skutečně tam je. Kdybych měl tuto cestu hodnotit, tak mi přišla trochu silová, ale jinak opravdu nádherná a dobře zajištěná a hvězdičku si rozhodně zaslouží.

Příští víkend padá volba na druhé hvězdové béčko na tuto věž, a sice **Diktátorovu hranu**. Autorem je Karel Bělina, rok 1969. Nástup je traversem za hranu, kde jsou menší hodiny. Odtud je potřeba se vyzvedat do sokolíku, ze kterého se přechází přes hranu do další spárky, vedoucí ke kruhu. Ten přesah se mi však příliš nezdá, takže si dávám na konci sokolíku smyčku a několikrát se vracím zpět k hodinám. Ta smyčka mi nepřipadá moc dobrá, takže se mi do toho překroku vůbec nechce.

Nakonec si cvakám kruh v údolní cestě a s tímto postraním jištěním to přelézám. Není to sice příliš sportovní, ale než se tu

zmrzačit, tak radši volím tuto možnost. Překrok byl opravdu nic moc, ale o kousek výš by šla asi lepší smyčka, jenže kdo to měl vědět a hlavně kdy jí tam dát, když jsem se sotva držel. Vracím se vycvakat jištění a pak pokračuji jemnou spárkou dál nad kruh. Na konci spárky přelézám doprava na polici, provazuji hodiny a přes druhý kruh dolézám na vrchol. Nebýt toho začátku, tak pěkná cesta, která by si hvězdičku zasloužila, ale kvůli tomu kroku pod kruhem, no nevím. Možná jsem to lezl nějak blbě, ale ani ostatní mi v tom místě nepřipadají příliš suverénní, asi jsme všichni nějaký měkký.

Na snímku Milan Svinařík v klíčovém místě Diktátorovy hrany

V neděli vybírám v průvodci pro jistotu o stupeň níže – **Útěk v řetězech** za VII na Široký roh, opět od Karla Běliny, tentokrát z roku 1971. Nastupuji po hraně na menší blok u stěny, ze kterého cesta pokračuje kolmou stěnkou k prvnímu kruhu. Stěnka vypadá na pohled dost neprůstupně, ale říkám si, že ty chyty asi nejsou vidět. Pro jistotu si dávám jištění na blok a přepadávám do stěny. Po jemných chytech směřuji ke kruhu, ale končím asi 1,5 m od něj vpravo. Nahoru by to ještě šlo, ale ke kruhu moc ne. Opatrně traverzuji v oblých římsách a když mám kruh nadosah, tak ho nekompromisně chytám. Docela jsem si oddychnul, to by byla pořádná tlama. Vracím se do dobrého chytu vpravo dole a zkouším to ke kruhu šikmo, ale také nic moc. Tak tedy opravdu nevím, kudy to ten Karel lezl, když to dal jen za VII. Traverzuji zpět doprava a středem stěnky pokračuji dál, výše již v pěkných chytech. Nad polici je převislé břicho, které obcházím zprava spárou a dolézám ke druhému kruhu. Podle průvodce se mělo jít po hraně, ale nevidím tam žádné chyty, takže zase nevím. Dobírám Marušku a pokračuji po hraně na vrchol.

Mám z toho smíšené pocity, protože mi přijde, že jsem to pěkně zprasil, ale pak si vybavím heslo: „Lepší živěj zbabělec než mrtvej hrdina“ a už se tím dál netrápím. Na sedmu mi to přišlo dost těžký a navíc ke kruhu silně morálový, takže nevím, proč je to v průvodci s hvězdičkou.

Val d'Albigna

Jedna super oblast na SV Švýcarska

Filip Zahradník

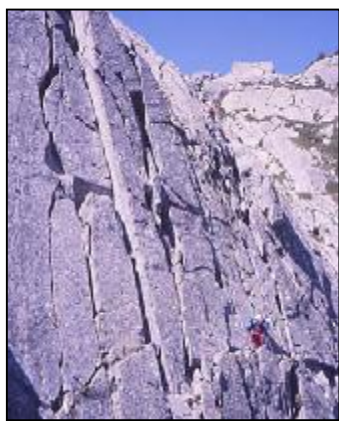
HO Beroun

Letos v létě jsem vyrazil se svými moravskými spolulezci do Švýcar. Jeli jsme do pohoří Bergel, nejprve do Val d'Albigna, pak jsme chtěli na Pizzo Badile.

Ve Val d'Albigna je to opravdu super. Tato lezecká oblast leží u stejnojmenné přehrady, vskutku impozantního díla, asi 2.000 m n. m. Stěny obklopují nádrž a jsou ze skvělé hrubozrnné žuly. Většina cest má okolo 200 metrů, ale jsou zde i delší prásy.

Leze se zde buď v rajbasových plotnách, nebo v soustavách spár, koutů a komínů. Pozor na ty rajbasy - místňáci je docela uměj, a tak je dobrý mít do nich lezeckou rezervu. Cest je tu opravdu dost, obtížnosti 5 - 9. Co se týče jištění, tak odpovídá standardům dobrých cest. Do lehkých cest se doporučují vlastní jistítka, do těch těžších nejsou zas tak aktuální, hodí se jen na lehký dolezy. V této oblasti zapomenete na tatranský prásárny, většina jištění se blýská novotou.

Sestupy jsou většinou trasou výstupu. Výbava by měla být horská, tzn. dvě lana, blembák, teplý hadry. Ubytování je buď v několika pěkných bivacích, nebo na stanici lanovky, příp. ve stanu. Místa na postavení je dost. Na pivo se dá jít do chaty na kopci, co tam točí nevím, my měli slivku a Rum.

Doprava: Z Čech směř Innsbruck, Landeck, St.Moritz. Odtud směř

Chiavena. Dostanete se do sedla Malojapass, odtud hustýma serpentinama dolů do údolí. Dál po silnici a po chvíli se vynoří přehradní hráz vysoko v kopcích. Stanice lanovky je u silnice, parkoviště u ní je grátis. O víkendech bývá narvaný, jinak je v pohodě. Lanovkou vyjedete nahoru, cena byla letos 18 CHF za zpáteční, přičemž zpět můžete jet kdykoliv. Od lanovky je to 10 minut pod nástupy na Spazacaldeiru, asi nejoblíbenější masív.

Průvodce seženete v Čechách určitě na svazu, název – ALPY - Bergel. Dá se taky koupit v St. Moritz, ale musíte hledat. Zbytek už je na vás, komu by to tady nestačilo, tak připomínám, že kousek odtud je Pizzo Badile se svojí téměř kilometrovou stěnou...

Hore Zdar! Felipe del Sur

VZPOMÍNKA

17. února 1996 tragicky zemřela pod lavinou při výstupu do Baranieho sedla jedinečná kamarádka a zakládající členka Horoklubu **Vlad'ka Jaegerová.**

Po letitých průtazích byla letos 27. června konečně odhalena pamětní deska na Symbolickém cintorínu pod Ostrvou ve Vysokých Tatrách.

Dík patří všem, kdož tento zdánlivě snadný úkol dotáhli do konce a rovněž panu Dominiku Michálíkovi ze správy TANAPu.

*A Tobě, Vlad'ule, tichou vzpomínku...
...a omluvu, že nám to trvalo tak dlouho.*

Horoklubáci

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

(ALENA VAJSKA VAISHAROVÁ, PAVEL KÝSA BECHYNĚ, VLADISLAV PRCEK NEHASIL A WEBOVÉ STRÁNKY VRCHOLKY.CZ)

Soutěsky

Děti - Di k čertu parchante VII

28.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Ve středu J stěny pod převis a zprava stěnou přes hodiny na vrchol.

Pstruh - Hadohlavec VIIb

28.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

V pravé části údolní stěny sokolíkem do police, traverz vlevo ke kruhu a stěnou na vrchol.

Labské údolí – pravý břeh

Masiv Sarajevská stěna - Vejškrabek VIIC

30.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Vlevo od cesty „Laibach“ stěnou přes BH na vrchol.

Masiv Sarajevská stěna - Mr.Dance VIIIB

31.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Z horní police traverz vpravo a středem stěny přes 4 BH na vrchol.

Masiv Sarajevská stěna - Zářez v pažbě VIIC

31.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Z kazatelny na Z straně stěnou při levé hraně k BH a stěnou vlevo za hranou na vrchol.

Masiv Sarajevská stěna - Laibach VIIc

30.8.2002

Pavel Henke, P.Bechyně

Vlevo od cesty „Arcivévoda“ spárkou (kruh) a hranou do cesty „Arcivévoda“. Tou na vrchol.

Koruna jeskyně - Prckovina VIIb

1.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke, P.Šíma, V.Nehasil, J.Paul

V pravé části údolní S stěny spárou na terasu a libovolně na vrchol.

Koruna jeskyně - Krtkova hrana VIc

7.9.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil, J.Paul

Levou údolní hranou (2 kruhy) na vrchol předskalí. Libovolně na vrchol.

Medvědí masív (nový – od vchodu do Loupežnické jeskyně vpravo po terase asi 50 m) - Zoulova hrana VIIb

1.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Pravou Z hranou přes 2 BH na vrchol.

Masiv Titanic - Cyklón VIIIb

3.9.2002

Pavel Bechyně, M.Masopust

Ke 3.kruhu cesty „Přeražená hnáta“ traverz vlevo na hranu a tou přes 2 BH. Pod převis a zleva přes převis ke kruhu. Přímo stěnou ke 3. kruhu cesty „Převozníkův hněv“ a tou na vrchol.

Strážce Dolního Žlebu - Kamenožrout VIIIc

2.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Z náhorní strany traverz do údolní stěny. JZ stěnou přes převis (kruh) a přímo stěnou přes 2.kruh na vrchol.

Kleopatra - Řeznické odpoledne III

10.8.2002

David Nehasil, J.Svoboda

Od Z zarostlou spárou a vhloubením do kouta cesty „Řeznická sobota“. Tou na vrchol.

César - Prohraná varianta VIc

9.8.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Od 2.BH podél trhliny (kruh), výše stěnou (2.kruh) přímo na vrchol.

Kleopatra - Hamižnost VIIIa

10.8.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil, J.Svoboda

Vlevo od „Údolní cesty“ stěnou ke kruhu. Zleva stěnou ke 2. kruhu. Přes střeovitý převis do žlabu a jím na vrchol.

Děčínská věž - Ďábelská jízda VIIIb

8.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

U levé údolní hrany sokolíkem a stěnou přes BH ke kruhu „Údolní cesty“. Stěnou přes 2 BH přímo na vrchol.

Děčínská věž - Šuby - duby VIIb

8.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Od 1 kruhu cesty „Kamufláž“ stěnou přímo přes BH na vrchol.

Skopík - Drolivka IV

8.9.2002

Jaroslav Kukla ml.

Mírně převislou V stěnou na vrchol.

Žížův masív (nový – nachází se 150 m vpravo od Děčínské věže) - Hi-chi-ki-ri-di-ti-ni VIIIb

1.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

V Z stěně středem výlomu stěnou, koutem a spárou vlevo na polici. Přes převis, stěnou (BH) na vrchol.

Skříň – Věšák VIc

12.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke, M.Masopust

Vzpomínkovou cestou k prvnímu kruhu. Přímo stěnou pod převis. Vlevo přes převis a stěnou (kruh) n.v.

Dolní jeskynní – Moskodlabák („s“ není chyba) VIII

7.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Při pravé náhorní hraně přes 3 BH n.v.

Dolnožlebská vyhlídka - Pěšák VIc

15.9.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Z horní police ve středu J stěny podél trhliny a stěnou (kruh) šikmo vpravo ke spáře a tou, výše stěnou na vrchol.

Masiv Strašpytel - Vysmátý koutek VII

15.9.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Ve středu stěny koutem na vrchol. Smyčky sebou!

Labské údolí – levý břeh

Rumunská stěna – Žádost o azyl VIIIc

10.8.2002

Petr Laštovička x Fany Hochwalder (My se máme, máme azyl u Kosti)

Středem stěny přes 2 K a BH do spáry. Tou (smyčka, smyčka, smyčka, smyčka) na polici ke K. A náč ták na vršek.

Dědské hřiště – Alzhajmr VIIb

25.8.2002

Petr Laštovička x Fany Hochwalder, Eliška Laštovičková, Pavel Černý

Středem levé stěny přes K, BH a kruh ke slaňovacímu BH (ten je vpravo od převisu).

Dědské hřiště – Senilní důchodce VIIb

25.8.2002

Petr Laštovička, Eliška Laštovičková, Pavel Černý, Fany Hochwalder

Pravou hranou levé stěny přes BH a K ke slaňovacímu BH.

Dědské hřiště – * Životní moudrost VI

25.8.2002

Petr Laštovička, Eliška Laštovičková, Pavel Černý, Fany Hochwalder

Pravou částí pravé stěny na balkón a rajbasem přes 2 K na vrchol (BH).

Dědské hřiště – * Částečná demence VI

31.8.2002

Petr Laštovička, Eliška Laštovičková, Fany Hochwalder

Středem střední stěny k BH a vpravo stěnou přes 2.BH na vrchol.

Mistr – Tvůrčí řešení VII

07/2002

Pajka Rýva & Petr Livonec

V levé části masivu (vpravo od výrazného kouta) tupou hranou přes 2BH a hodiny na polici, doleva kyzovatou stěnou (smyčka) ke slaňovacímu BH cesty „Rozum v pytlíku“.

Terč – Rána od boku VIIIb

28.7.2002

Petr Laštovička a Fany Hochwalder

Od levého boku zamiř přes 3K a 2BH k cílovému 6.BH.

Terč – Trefa do černého VIII

28.7.2002

Petr Laštovička a Fany Hochwalder

Zamiř středem stěny přes 5BH do černého ...lesa... nebo Róma?

Březnová věž - * Motorika notorika VIIIc

10.8.2002

Petr Laštovička x Fany Hochwalder (dlouholetí konzumenti)

Cestou „Export komoušů“ nad 3.K a vpravo stěnou přes BH, kruh a 4 BH k Pinus silvestris.

Hnojový dům – Mám jednu ruku dlouhou AF:RP IXa

11.8.2002

Petr Laštovička x Fany Hochwalder

Mezi cestami Vosí rojení a Kvákačka stěnou přes 4BH a doprava ke slaňovacímu BH.

Rybářská bašta – Rybí šupiny VIIIb

18.8.2002

Petr Laštovička

Mezi cestami „Létající Čestmír“ a „Rybí I“ stěnou přes BH, hodiny a kruh k BH. Šikmo doprava k 2.BH Létajícího Čestmíra a tím na vrchol.

Dědské hřiště (Taková změř stěnek vpravo od masivu Klip-klap.)

Černý Petr - * Vodní svět RP Xa

08/2002

Tomajda x Ondra D.Žleb Company

Od 2.BH cesty „El Niño“ doleva a přes dalších 7 BH (tj. 9 BH) na vrchol.

Orloj – Samá voda RP VIII

2.9.2002

Petr Laštovička a Fany Hochwalder

Středem pravé S stěny přes 4 BH na hranu. Ti, kteří mají sebou motýčku, se mohou prokopat až na vrchol.

Rájec

Hlavy blíženců - Na dotek VII

28.8.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Podél náhorní (V) hrany stěnou přes kruh přímo na vrchol.

Hřensko

Erichova věž - Nedávné vzpomínky VIIb

8.9.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil, J.Paul

Vlevo v JV stěně přes 2 kruhy přímo na vrchol.

Erichova věž - Severní žlábek V

8.9.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil, J.Paul

Krátce jako „SZ traverz“ do středu SZ stěny ke žlábků a jím na vrchol.

Stará Václavská stěna - Obrazy slavných VIIIb. RP VIIIc mírně lámací

14.9.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Vpravo od „Dechové cesty“ stěnou podél tupé hrany (3 kruhy) přímo na vrchol.

KRÁTCE Z „DOMOVA“

Lysohlávky

Hledači malinkých, nenápadných houbiček na vysokých nožkách Lysohlávek (Psilocybe) opět vyrazili do terénu. Jejich zemí zaslíbenou se každoročně až do prvního zámrazu stávají louky pod Sněžníkem. Jak neživé stíny bloumají v ranních mlhách po pastvinách mezi skalami a hledají a hledají...

Nová cesta na Skříň

Nové cesty se dočkala další významná věž v Labáku. A tentokrát přímo ta nejznámější – nedobytná Skříň. Cestu Věšák VIc zde 12. září 2002 vytvořila neúnavná a nerozlučná dvojice Pavel Kýsa Bechyně & Pavel Buky Henke, společně s M. Masopustem.

Gratulujeme!

Skály na Ještědském hřebenu

Přímo pod Ještědem se nachází několik zajímavých skupin skal. Jsou tvořeny křemencem, což znamená horninou velice tvrdou a také příznivě „chytovatou“. Lézt se dá prakticky všude, hodně se zde bouldruje.

Na snímku je část „Wallisského hřebenu“ – vlevo Breithorn, vpravo Malý Matterhorn. Celý hřeben se zde, na rozdíl od toho Švýcarského, dá přelézt během několika minut. Obtížnost jednotlivých cest se pohybuje kolem II – IV s jedním velice pěkným úsekem za V. V sobotu 14. září si zde s chutí zařádl při přechodu celého hřebene Jiří Houba Chára z CAO Děčín.

Velkorysý dar HK Děčín

Větší množství nových měděných krabic a vrcholových knih předal oddílů CAO Děčín předseda HK Děčín Josef Hozák (na snímku).

Byly domluveny pravidla, za kterých se budou krabice či knihy rozmisťovat a založena kniha na jejich evidenci. První dvě knihy již putovaly na věže v Dolním Žlebu...

Díky moc!

Veselý návrat z Mt. Blancu

Začátkem září se pokusili o výstup na Mt. Blanc **Karel Bělina**, **Michal Švajgl**, **Ivan Málek** a **Pavel Buša**. Počasí rozhodlo jinak – napadlo půl metru sněhu, takže se čtveřice horolezců dala na ústup.

Cesta domů se nečekaně změnila ve veselý story. Někdy po půlnoci toho měl Ivan Málek za volantem už dost. Vystřídal ho tedy Karel Bělina. Sešlápl plynový pedál až na podlahu a držel. Ivanův Peugeot 206 se neochotně rozjel něco přes 160 km/hod. Asi v půl druhé hod ráno se náhle jízdní pruhy svedly do jediného, v ostatních stály naštore policejní auta a policisté mávali na Karla. Ten si myslel, že ho zdraví, tak je vesele míjel a jen jim pokynul. Teprve zběsilý pískot píšťalek a náhlý mumraj v řadách polišů ho přinutil zastavit. Policisté obstoupili vůz a chtěli samozřejmě vidět papíry. Karel je začal v ohromném bordelu hledat, ale nenašel. Šlo do tuhého. Chystali se Karla naložit a odvést na stanici, kde chtěli jeho pas ozdobit razítkem se zákazem řízení motorových vozidel na území Německa, vybrat tučnou pokutu atd. Ovšem Bělina se nevzdává bez boje. Začal jim (po většinou rukama a nohama) vysvětlovat jako že NEVĚDĚL a že MYSLEL a že NECHTĚL apod. Policajti utvořili veliký hlouček, všechny si je prohlíželi, pak se drahnou dobu radili, aby nakonec odevzdaně propustili prazvláštní osádku na svobodu dokonce bez pokuty...

Hobulák nekecal

Minulý měsíc přišel zčista jasna do redakce dopis s článkem z jedné akce a společně s ním i pozvánka do restaurace U Říhů v Děčíně Letné. Podle autora **Pavla Hobuláka Kaly** nás tam s radostí přivítají. Majitelka restaurace paní **Drahoslava Makůvka Říhová** je prý velice hodná ale „děsně, děsně, děsně ukecaná“. A měl pravdu.

Krušovice výborný, majitelka Makůvka hodná a upovídaná. Dokonce nabídla samostatnou místnost na členské schůzi CAO. Tož, Makůvko, děkujeme a přijímáme!

Okouknout restauraci U Říhů přijel také předseda CAO Děčín J.Chára. Mezi povídáním se nechal s Makůvkou zvěčnit.

Filip Zahradník zavítal na SEVER

Několik oblastí v naší „domovině“ navštívil začátkem září **Filip Zahradník** z HO Beroun. O víkendu to byla na kole Tisá a okolí, v úterý (pravidelné tréninky CAO) se telefonicky přihlásil a společně s Jirkou Chárou zavítali na Anglický parčík. Zde vylezli několik cest na Havraní jehlu, Mamuta a Kótu 5, než je ze skal spláchl solidní přivalový déšť.

Tereзка Řeháková má druhého syna

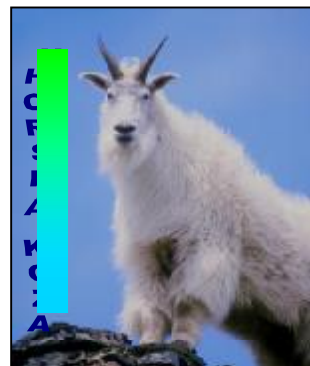
Tereзка Řeháková (CAO Děčín) porodila v srpnu v děčínské nemocnici druhého syna. Bližší informace zatím nemáme.

Terezko, moc gratulujeme a přejeme mnoho radosti a sil při výchově horolezeckého potěru.

Kamarádi a oddíl CAO Děčín...

Horská koza v Praze

Dle sdělení předsedy Českého alpinistického klubu (ČAK Praha) **Honzý Červenáčka Šlechty**, se bude ve středu 2. října t.r. promítat v jejich horolezeckém kinoklubu film **Horská koza**. Tento, dnes již kultovní hraný film z dílny **C.A.O. Production**, se v Praze poprvé promítal v rámci festivalu FeHo - HuPo a po jeho skončení darovali autoři jednu kopii filmu pořadatelům.

Otazník zatím visí nad připravovaným vysokorozpočtovým snímkem **Bílá oblaka**, který se měl začít natáčet již letos v létě. Jeho zrod však provází řada technických, materiálních a organizačních problémů. Nechme se překvapit, s čím **C.A.O. Production** vyrukuje na festivalu...

Kýsa informuje – Hausen in Tal

Průvodce na pěknou vápencovou lezeckou oblast – Hausen in Tal ve Schwabských albách lze objednat a nebo se informovat na adresách:

vorstand@ig-klettern-donaual.de

cordian.petrick@geberit.de schrift@klettern-donaual.de nebo kassier@klettern-donaual.de

A vzkaz pro Jirku – ALPY a ALBY je rozdíl, ne chyba jak sis asi myslel, když jsi to v CAO News č. 5 opravil :o)

Pavel Kýsa Bechyně

Vzpomínka na Lukáše Hermu

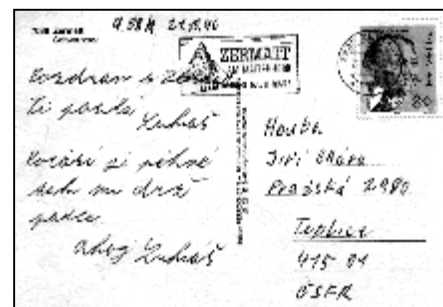
Dvanáct let uplyne letos od doby, kdy ve Wallisských Alpách beze stop navždycky zmizel kamarád Lukáš Herma.

V říjnu roku 1990 odjel Lukáš do Švýcarska pokusit se o nejkrásnější horu ze všech – překrásný, osamocený štít Matterhorn.

Dvacátého prvního října v 9:08 hodin napsal svůj poslední pohled. Od té doby jej již nikdo nespatrił.

Jen na chatě Hörnli hütte později našli pár jeho osobních věcí. Nikdy se tak již nedozvíme, jestli Lukáš ten den na vrchol své hory vystoupil, či nikoliv...

Viktorie Dvořáčková

Na vědomost se dává, že dnešního dne, t.j. 12.9.2002, ve 12 20 hodin, spatřila světlo světa další ženská z naší rodiny. Při svých mírách 3,75 kg / 53 cm, jde od prvopočátku o "kus ženský"!

Radostná událost byla náležitě oslavena v hospodě "Pod kaštany" v Jirkově týž den.

Leoš Letoš Dvořáček

Prvovýstupy „shora“?

V souvislosti s dost nečekaným výsledkem jednání VK Adršpach, kde se dalo požehnání děláním cest „shora“, jsme se na názor zeptali **Vládi Prcka Nehasila**:

„No víš, nemám z toho dobrý pocit. Zdá se mi, že je několik lidí, kterým jejich ego říká, že musí být někde napsáni jako prvovýstupci i když tomu nechtějí nic dát (čas, sílu, techniku a hlavně morál, někteří z nich ani neumějí dát kruh) a tak se všemožně snaží obcházet pravidla. Pokud se budou dělat cesty ze shora, tak další generace po nás si už cestu nikdy neudělá. Doufám, že to k nám nedojde a podaří se nám již více jak 100-letou tradici udržet.“

Tomajda & Ondra D.Žleb Company

Pod tímto názvem se skrývá továrna na výrobu těžkých cest v Labáku. Představenstvo tvoří **Tomáš Tomajda Sobotka** a **Ondra Beneš**. Mají toho už na svědomí dost, o čemž svědčí i nové zápisy v knize v BC U Kosti: Game over RP Xb na Trůn, Dolní Zjez RP IXc na Kulich, Vodní svět Xa na Černého Petra, Utajený skutečnosti IXa na Nalepenou věž a Tomajda ještě narovnal Bestceler - Zbytečná smrt RP Xc...

Václav Storzer oslaví „60“ !!

Ani se nechce věřit, že věčně usměvavý a svěží „Tarzan“ **Václav Storzer** z HO Doprava Děčín oslaví dne 27. září 2002 již šedesáté narozeniny! Venca i se svou postavou kulturisty – zápasníka stále dobře leze (holt, kdo umí nohama, ten se nějakého kila navíc bát nemusí) a dá se očekávat, že i letos ho kamarádi na nějakou tu „okrajovku“ (Skříň a tak..) vytáhnou. A stejně tak úspěšně lze předpokládat, že večer zazní píseň nejvznešenější: „Koupím ti korkáče píčo, to bude láčovka píčo...“

Venco, všichni Ti moc gratulujeme a přejeme pevně zdraví a slunce v duši i do dalších let!!

CAO Děčín

Pozor na zloděje

Jen tak pro informaci: Tento víkend jsme byli v Labáku (pravý břeh) a když jsme byli lézt, tak nám z bivaku někdo ukradl spacák, zimní bundu, čelovku a pár drobností. Docela nemilá zkušenost!! To se nám tam ještě nestalo a to tam už pár roků jezdíme. Já jen abyste jako místňáci měli přehled a taky si na to dali bacha (třeba nejsme první né?).

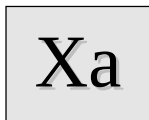
Mějte se tam u vás a přejí pěkné podzimní dny ve skalách!

Petr Hacker, HO Vrchoviny - Nové Město nad Metují

Pavoukova další desítka

Další přelezenou desítku si 7. září v Dolním Žlebu připsal na své konto **Pavel Pavouk Černý** z CAO Děčín. Nadělal si tak docela dobrý dárek k narozeninám, které ten den oslavil...

Super!

Nová cesta na Kozák

Královská vyhlídka se jmenuje nová cesta na Kozák u Neštěmic (Ústí n. Labem). Na tento vrch vedla zatím jediná cesta Zlatý důl klasif. V (120 metrů lezení, asi 22 BH). Nyní **Karel Bělina** objevil nad třetím štandem travers doprava, který ho přivedl až pod další strmý a dlouhý žlab. Odlišná struktura skály Karlovi umožnila použít tenké skoby a cestu se svojí ženou Frónou předposlední víkend v září dodělat...

Hlášení Jindřišky Řehákové

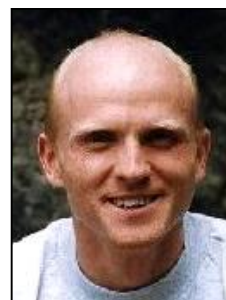
Hlásím: Sjeli jsme 66 kilometrů nádherný peřejnatý řeky Moravice (velká akce – hlavně rafty) a tč. balíme na Roháče. Po návratu už kruci musím něco sepsat o pěkných a málo známých věžičkách na Českolipsku. Znáš třeba Zářivou??! Tam ještě tvoje „houba“ ve vrcholovce nebyla!

Srdečně zdraví Jindřiška a Přemek

Námět od Riši Litochleba

Díky za časopis. Musím říct, že mě překvapila perfektní grafika a zpracování. Článek s Karlem Krombholzem byl velmi povedený a fotky jsou super. Možná by do budoucna bylo dobré téma napsat něco o všech, co se zasloužili o rozvoj Labáku (např. bři Weingartlové + Hudy - první těžké sportovní cesty; Petr Laštovička st. a Míra Michlík - průkopnická činnost ve zmapování, udělení průvodce a nastartování lezení na, do té doby opomíjené, masivy - dneska nejlepší lezení v Labáku a podobně).

Riša Litochleba

Maršík Slavíkovi nevěří...

V minulém čísle CNS jsme psali o nové cestě Manu Cho IXc na KyKaMu v Srbské Kamenici. **Jarda Maršík** z Teplic však nevěří, že cestu **Jirka Prcas Slavík** vylezl. Na stránkách lezce doslova píše:

„O nejtěžší místo na KyKaMě se Prcas a spol. neúspěšně pokoušeli už loni. Nehli se v tom. Vašek Peltrám to letos pokoušel a jeho hodnocení směřovalo rozhodně výše, než na Xa. Takže, vylezl to Prcas opravdu? Nebo vznikl další Skleněný fotbal? Ten konečně pokořil Luboš Mázl a obtížnost stanovil na Xc. Myslím, že to rozhodně není měkké ohodnocení. Celá obtíž Skleněného fotbalu spočívá v jednom brutálním kroku od druhého kruhu. Rozdíl mezi AF a RP je téměř nulový. Autor Prcas jej ohodnotil také za Xa AF. Vyjadřuji zde zcela při vědomí názor, že Prcas Skleněný fotbal čistě nevylezl, protože pak by pro něj nebyl problém ani RP. A proto se dnes ptám, vylezl-li novou cestu na KyKaMu. RP je opravdu přísné a čisté v tom, že je cestu třeba přelézt řádně. AF už je i o zdolání těžkého kroku "poposedáváním" v kruhu. Samým poposedáváním se pak leckam dosáhne. Neútočím tímto na Prcase jako na lezce, vždy jsem si ho velice vážil a vážím. Zmíněný problém mi ale tak trochu vadí. Jestli jsem však hodil kamenem nespravedlivě, jsem hotov se hluboce omluvit.“

Jarda Maršík 18.09.2002

Let nad Bořní

Bořeň z ptačí perspektivy si měl možnost prohlédnout **Milan Uhde Cestr**.

I důvěrně známé skály se jen těžko z tohoto pohledu rozpoznávaly...

Z DENÍKU ZUZKY SUCHOPÁRKOVÉ:

Dlouho očekávaný i obávaný okamžik je konečně zde. Začíná poslední etapa mé soukromé expedice SVĚT 2002. Naposledy se rozhlížím po base campu a vyrážím do neznáma. Jsem rozhodnuta se nikde moc nezdržovat a dosáhnout vrcholu alpským stylem. Všude je ještě tma, hodila by se čelovka, ale jak říká táta: „co nemáš, nepotřebuješ“. Něco na tom bude. Zato mám pevný fixní lano z osvědčeného materiálu. Trochu se mi plete pod nohy, ale postupně se zdokonaluji. Chci jít normálkou, vedoucí komínem, s obtížnou vrcholovou pasáží. Postupuji pomalu, občas mi to podklouzne a ztrácím drahocenné centimetry. Tak znovu! Je tu zatraceně těsno a taky s tím dechem to není žádná sláva. Můj bratr tudy šel před třemi roky a zvládl to celkem v pohodě, tak snad se to povede i mně. Jen pevně doufám, že neuhnu do Císařské varianty.

A už tu máme vrcholový výšvih. Na obzoru začíná svítat, tak se hned postupuje veseleji. Jen mi trochu dře lano. Uf! A jsem tu! Je mi zima, fičí a na můj vkus je tu i trochu přelidněno. Někdo mi podává pomocnou ruku. Jen nechápu, proč mne při tom drží hlavou dolů. Takové zacházení po takové dřině! Jsem na šrot. Odvazují mne, balí do dek a podávají trochu teplé tekutiny. To už je lepší. Ještě vrcholové foto (mohli mne upozornit předem, hodila bych se do gala). No, myslím, že na tom SVĚTĚ by mohla být někdy i legrace. Ale teď už se těším do postele, nějak mne to zmohlo... Tak někdy na viděnou...

Zuzka Suchopárková,
nar. 8.9.2002 ve 2:45 hod., 2,96 kg / 0,49 m

Párek Team - Sponzor expedice SVĚT 2002

Sejdeme se na Bořni...

Ve dnech 11. až 13. října 2002 se uskuteční na Bořni u Bíliny již XII. ročník horolezeckého srazu „**Podzimní lezení 2002**“, pořádaný horolezeckým oddílem CAO Děčín. Sraz účastníků bude v pátek 11. října v 18.00 hod. na horolezeckém tábořišti pod jižními srázy Bořně. Ubytovaní ve vlastních stanech přímo na horolezeckém tábořišti nebo na Chatě BOŘEŇ.

V pátek a v sobotu večer bude slavnostní oheň, přes den lezení, MTB nebo turistika po okolí.

Všichni jste srdečně zváni - na setkání s kamarády se těší

Horolezecký oddíl CAO Děčín

Horolezecký oddíl CAO Děčín Výsledky podzimní části cyklistických časovek

Časovka na 100 km 22. září 2002

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas
1.	Nejedlý David	CK D.Podluží	1973	2.45.45
2.	Novota Jan	CK Varnsdorf	1981	2.46.14
3.	Uher Jaroslav	HK Děčín	1942	3.27.22
4.	Vaishar Zdeněk	CAO Děčín	1957	3.31.10
5.	Chára Jiří	CAO Děčín	1960	3.35.55

Časovka na 50 km

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas
1.	Mišťíková Jiřina	CAO Děčín	1967	2.03.08

Časovka do vrchu (13,5 km) - muži 24. září 2002

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas
1.	Novota Jan	CK Varnsdorf	1981	00:35:52
2.	Vogeltanz Ladislav	XC Vidle Růžová	1968	00:43:44
3.	Hanus Miroslav	CK Slavia	1951	00:43:51
4.	Růžička Aleš	Alcan	1968	00:45:40
5.	Souček Jiří	HUDY sport	1968	00:46:01
6.	Vlček Petr	KOB Děčín	1964	00:46:50
7.	Pospíšil Jaromír	CAO Děčín	1953	00:47:05
8.	Chára Jiří	CAO Děčín	1960	00:48:16
9.	Hofman Karel	HK Varnsdorf	1969	00:48:23
10.	Křestian Jan	Alcan	1960	00:49:15
11.	Vaishar Zdeněk	CAO Děčín	1957	00:54:46
12.	Marek Marcel	Alcan	1971	00:54:57
13.	Novotný Josef	Alcan	1942	00:55:34
14.	Uher Jaroslav	HK Děčín	1942	00:57:18
15.	Vogeltanz Jiří	XC Vidle Růžová	1971	---

Hlavní rozhodčí časovky na 100 km byla **Olina Němcová**, pomocníci **Šárka Mišťíková** a **Lukáš Němec**. Hlavní rozhodčí a doprovodné vozidlo při časovce do vrchu byla **Lenka Chárová**.

Oba závody se jeli za snesitelného počasí. V neděli bylo téměř bezvětří, zataženo, občasné drobné přeháňky a teplota (v Ústí nad Labem) 12,0 ° C. V úterý bylo zataženo, mírný vítr, teplota asi 10 ° C, na Bukové hoře bylo větrno a velice chladno.

V obou závodech padly rekordy tratí a o oba se postarali cyklisti z Varnsdorfu. **Jan Novota** ujel 100 kilometrů za dvě a třičtvrtě hodiny, na Bukovku se vyřítal za 35 minut a 52 vteřin!

Překvapili i ostatní – **Jarda Uher** jel stovku zřejmě na palivo z Temelína, skvělým časem se blýskl **Lád'a Vogeltanz** na Bukovce a kdyby nezabloudil **Karel Hofman**, dostal by se v historických tabulkách na druhé místo. Čas si ostatně zlepšili všichni, kdo startovali na časovkách opakovaně a noví (např. **Jaromír Pospíšil**) se mezi ně úspěšně vklínili.

Díky za pěkné zážitky pořadatelům, všem kteří pomáhali s organizací i všem účastníkům!! Sportu zdar!

VÝROČÍ

ŘÍJEN 2002

2.10. Jaroslava Černá

4.10. Jan Horáček Horák

16.10. Miloslava Fróna Bělinová

29.10. Jaroslav Horáček

Všem oslaveným blahopřejeme
a přeje hodně zdraví, úspěchu
a spokojenosti...

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 11.-13.10. „Podzimní lezení Bořeň 2002“ XII. ročník srazu horolezců na Bořni, pořádá CAO Děčín. Všichni jste srdečně zváni! Info Chára
- 19.10. Hřebení Krušných hor na kolech, IV. ročník. Vlakem do Litvínova, odtud na Fláje a po hřebeni do Děčína. Cestou zastávky v osvěžovnách všeho druhu. Info Uher, Mišítková
- 20.10. Horolezecký orientační závod Info Pospíšil
- 26.10. Rozlučka s letním časem. II. ročník společenské akce CAO Děčín. Zváni jsou všichni zájemci o posezení v kruhu přátel!! Restaurace U Kostí, Dolní Žleb. Info Chára, J.Švihnos
- 2.11. Běh Labským údolím. Tradiční sportovní akce pořádaná HK Děčín, spojená s posezením po vlastním závodě. Info Uher

OKÉNKO

HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK VARNSDORF

říjen

Lezení v různých oblastech

listopad

16.-17.11. Poslední slánění v Jetřichovicích

Orientační běh horolezců (Děčín)

Běh Labským údolím

V průběhu celého roku zůstává možnost individuálních tréninků v Boulder centru ve sportovní hale.

Pravidelné schůze se konají každý poslední pátek v měsíci v restauraci Hraniční buk od 20:00 hodin.

Informace na tel.:

0413 / 373101, 370987, 373333 nebo mobil 0606 / 277274

Stanislav Feigl, předseda HK Varnsdorf

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Více se nám toho do „desítky“ nevešlo. Všechny články, včetně slíbeného profilu Jirky Nováka a Standy Lukavského, ovšem už teď připravujeme do listopadového čísla, které vyjde začátkem listopadu.

Pomalou se blíží konec roku a jakoby se s akcemi roztrhl pytel. Mnozí z nás už do konce roku nedisponují ani s jediným volným víkendem...

Pořád platí – pište, ať je o čem číst :o)

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POZOR!! - PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE BUDE KONAT VE STŘEDU 6. LISTOPADU 2002 V RESTAURACI U ŘÍHŮ V DĚČÍNĚ LETNÉ. ZAČÁTEK SCHŮZE JE OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD. NA PROGRAMU BUDE POSLEDNÍ SLÁNĚNÍ CAO DĚČÍN, AKCE V ZÁVĚRU ROKU, FOTOGRAFIE A FILMY Z PODZIMNÍHO LEZENÍ I ODJINUD A NEPOCHYBNĚ I LEZENÍ.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

V příštím čísle

- Slíbené malé profily Jirky Nováka a Standy Lukavského
 - Podíváme se do teplých stěn Paklenice
- Opět nahlédneme do úžasné kuchyně Chaty Bořeň
- Zalezeme si na Kamýku v článku Libora Svobody
 - Nebudou chybět pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího....

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 6.11.2002!

Horám zdar!